

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Beati Ivanis, Primi In Bohemia Eremitolæ, vitæ curriculum. Ex annalibus
Bohemorum, per D. Nicolaum Salium Pragensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

BEATI IVANIS, PRIMI IN BOHEMIA Eremicola, vita curriculum. Ex annalibus Bohemorum, per D. Nicolaum Salium Praagensem.

IVan Gestimuli, Dalmatiæ Regis ex Elizabeta filius Latinè Iohannes dictus, insalutatis parentibus in eremum Deo se credes profugit: pro sapientia & formidolosis syluarnis flexibus, duce. Angelo pererratis, in Bohemiam adhuc idolis deuotam, Neclane rerum summam in ea administrante, deuenit; idq; circa annum Domini 857. Cumque in specu quadam tribus circiter miliaribus à Praga disiecta, molestissimis dæmonum incur- Cedit dæmonū infestationib. sibus, biennio quateretur, fessus tanta eorū inse- cutione, locum mutans abibat. Si sic eunti, Beatus Iohannes Baptista obuiam factus percunctorari coepit, quonam se & cuius rei gratia aliorum ferret. Ille quod yes erat, fateri; dæmonum immoderatis le, & continuis vexationibus adeò conturbari, ut nec consistere, nec moram ferre queat. Hic Baptista sanctus, rudem teneramque Tyronis Christi militiam miseratus, præsidio Crucis donatae eam firmat. Qua ille fretus, intrepidè ad deserta castra redire, & contra ouantes hostes, clamoribus eum incessantes, quod ibi se balneum habere dicent, infesto signo procedere. Cuius virtutem illi non ferentes, quaquaversum dilabuntur; ille victoriæ prosequitur, & vterius ad eos penetrat. Vnus ibi teterimus, appresso petræ corporæ, proteruius hærebatur dæmon, dirissimis vocibus, & immani oris rictu, deuoraturo similis frendens. In cuius ille putentem hiatu crucem coniiciens, adeò illum hoc iactu perculit, vt per-

24. Junij.

S. Iuan regi

rentibus

pro sapia

ortus.

Cedit dæ-

monū infes-

tationib.

stationib.

Ioannes

Bapt. ej ap-

paret.

Dat ei crux.

cem.

fossa grādi petra, foras erumpere coactus fuerit.
Cernitur nūc quoque id altē duētum foramē,
& profugi hostis pudendos conatus testatur.
Sic coercitis dæmonum efferatis ausibus, pa-
catiūs deinde, 40. & duobus annorum circulis,
eremitam egit Iuan, nulli mortalium annis 14.
visus, lacēte interim ceruę, diuina cura ei tempe-
stivē fœcunda vbera exhibere iussæ, pastus.

Iuan 14. an.
nis nulli
mortalium
visus in ere-
mo vixit, &
ceruę lacē
nutritur.

Boriuoius
principum
Bohemorū
prim' Chri-
stianus.

Quo tempore Barinoios Dux feras persequēs
ceruam hanc nutricem Iuanis & sagittis trai-
cit & vestigijs eius hērēs, ad antrū viri Dei igna-
rus decurrit, miratus ceruam iacentem tam co-
pioso lacte exuberare. Cūm vir procero cor-
pore, veste promissa, impexo & intenso crine,
supercilijs oculos tegentibus, specu progressus,
feuerius cum Principe expostulare cœpit, quod
animal suum telis appetierit. Consternatus
Princeps, non exspectata talis viri facie, prodi-
giōsamq; belluā existimans, vna cū comitū ma-
nu pedem retrō tulit. Deinde animosior factus,
imperat ei per Christum (quē primus Bohemo-
rum Principū fide agnouerat) edicere quid ho-
minis sit. Ille adiuratus, nomen, patriam, genus,
euentusque suos palām docet; quin & in petrā
aulam qua exierat, flagitantem hoc Principem
inducit, & Dei circa se administrationem euil-
gat. Rogatusq; enixiūs, vt equo se in urbem Te-
tinam deferri pateretur (ibi quippè Boriuoius
vitam priuatæ similem, cum Ludmilla tenebat)
recusauit, & quod equitadi omnino ignarus el-
set, & quod commodius, consequenti tēpore id
se obsequium Principi exhibere posse opinare-
tur. Monuit interim, vt ceruam quam venator
confeceraf, egenis dispertiretur. Verum Lud-
milla vide di tanti viri auida Boriuoiu perursit,

vrm

vt mysta suo cum sex famulis & asino emissis, eum ad se deportarent. Cui aduentanti, & illa & ille honoris ergo longe progressi, aue detulerunt, & suscepimus intra limina dignis eorum nomine epulis honorarunt. Sed ille perpetua iejunij lege appetitum gustatumque suum definiens, nihil ex eis libare, nedum comedere elegit: sed ad suam specum anhelas, finito cum ijs de rebus diuinis colloquio, quam primum reuerti contendit. Reuersusque est, Sacerdote Paulo & sex comitibus stipatus, omnibus regijs aulis exesi sui antri præferens horrorem. Ad eum triduo post Paulus Mysta profectus lapsibus vitae veteris auditis, eum expiauit, & re diuina ad adspectum eius facta, sacro Christi corpore refecit. Quo ille summa animi & corporis demissione sumpto, traditaque presbytero cruce parua, quam D. Iohannis Baptiste gratia, ad retundenos demonum impetus, acceperat, tercia die post Synaxim, ex spelunca tenebricosa cæli regiam adiit, corpore tantum ibi (nam ita fieri poscerat) deposito. Quo in loco Boriuoius monasterium sub nomine D. Iohannis Baptiste, à se ædificatum, amplis prouentibus dotauit, duobusque sacerdotibus eius curam pro tempore tradidit. Eò posteà vi- ri ad normam D. Benedicti viuentes traducti sunt.

Illiud
millę passio
infra in vita
s Venceslai
describitur.

Sacramētis
Ecclesiæ, S. I.
uan. ante
mortē mū-
nitur.